

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ulinici Mihail în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021, în cauza penală în privința inculpatului

Constantinov Adrian xxx, născut la xxx, originar din xxx și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.11.2020 - 19.02.2021;

Instanța de apel: 16.03.2021 - 08.09.2021;

Instanța de recurs: 29.11.2021 - 16.03.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 19 februarie 2021, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Constantinov Adrian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, executarea pedepsei închisorii stabilite lui Constantinov Adrian a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 4 ani, dispunându-se neexecutarea pedepsei aplicate, dacă în perioada de probațiune condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Conform art.90 alin.(6) Cod penal, Constantinov Adrian a fost obligat ca în perioada de probațiune: - să participe la programe probațiunile; - să presteze muncă neremunerată în folosul comunității pentru o perioadă de 80 ore.

S-a dispus de a încasa de la Constantinov Adrian în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizei în sumă de 448 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Constantinov Adrian, la 14 octombrie 2020, aproximativ la orele 13:00, în timp ce se afla pe str. Varlaam, 65 din mun. Chișinău, fiind la volanul automobilului ce-i aparține de model „Toyota Yaris”, cu n.î. xxx pe care l-a parcat neregulamentar în zona semnelor rutier 3.31 „oprirea interzisă”, la somația și solicitarea legală a colaboratorului de poliție,

ofițerului Secției Asigurare Ordine Publică a Direcției Patrulare „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Rebeja Andrei, a prezentat actele pentru verificare demonstrându-le din salonul automobilului și totodată, s-a exprimat în adresa ultimului cu cuvinte injurioase. În momentul în care colaboratorul de poliție a constatat că conducătorul mijlocului de transport nu a reacționat la somație, s-a poziționat în partea din față stânga a automobilului cu intenția de a înregistra video cu telefonul mobil acțiunile ultimului și în moment respectiv, Constantinov Adrian, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul ilegal al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind conștient survenirea acestora, cu scopul sistării activității de serviciu a colaboratorului de poliție care intenționa să documenteze cazul comiterii contravenției și anume de oprire interzisă a unității de transport, a pornit motorul automobilului începând mișcarea unității de transport și ca rezultat, cu roata automobilului a trecut peste piciorul stâng al primului. Ulterior, în momentul în care Rebeja Andrei în scopul de a curma și stopa acțiunile lui Constantinov Adrian de a părăsi locul menționat, a băgat mâinile prin geamul deschis al ușii din față stânga a automobilului intenționând de a scoate cheile automobilului din mecanismul de pornire, ultimul, fiind la volanul automobilului, a ridicat sticla geamului fixându-i mâinile între sticlă și ușă, după ce, în această poziție, l-a târât pe colaboratorul de poliție după automobilul care se deplasa o distanță nu prea mare. Ca rezultat al acțiunilor intenționate ale lui Constantinov Adrian, conform raportului de expertiză judiciară nr.202002P3173 din 15.10.2020, colaboratorului de poliție, Rebeja Andrei i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de echimoză la nivelul antebrățului stâng și piciorul propriu zis pe stânga dorsal, leziuni ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, adică aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lui de serviciu.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Constantinov Adrian recunoscut vinovat și condamnat în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale, acuzarea a invocat că:

- prima instanță nejustificat a aplicat în privința lui Constantinov Adrian prevederile art.90 Cod penal, conform căruia, "dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă;

- pedeapsa aplicată inculpatului Constantinov Adrian este una prea blândă, ce nu-și va atinge scopul, adică nu va influența asupra corectării și reeducării vinovatului;

- prima instanță nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, comportamentul

acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a lui la faza de urmărire penală, de faptul că Constantinov Adrian anterior s-a aflat în conflict cu legea penală și a comis o infracțiune similară. Astfel, prin sentința Judecătoria Chișinău, sediul Botanica din 27.02.2017, Constantinov Adrian a fost condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an, iar conform art.90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare cu stabilirea termenului de probă de 1 an;

- pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă și nu va contribui la realizarea scopului impus prin lege și anume, corectarea și reeducarea persoanei care a comis infracțiunea, precum și curmarea și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021, a fost admis apelul procurorului, casată sentința în partea individualizării pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care inculpatului Constantinov Adrian recunoscut vinovat și condamnat în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, ia fost stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Constantinov Adrian încadrarea juridică corespunzătoare, conform prevederilor art.349 alin.(1¹) Cod penal.

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

4.2. Cu referire la individualizarea pedepsei, instanța de apel reiterând prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, a reținut că, la caz, privind gravitatea infracțiunii săvârșite, conform art.16 din Codul penal, a stabilit că infracțiunea săvârșită de Constantinov Adrian, se atribuie la categoria celor mai puțin grave.

În continuare, instanța de apel a reținut că circumstanțe agravante, stabilite de art.77 Cod penal, în sarcina inculpatului nu au fost reținute.

Totodată, a reținut în calitate de circumstanță atenuantă - căința sinceră.

Subsecvent, instanța de apel la stabilirea categoriei și limitei pedepsei, a ținut cont de circumstanțele cauzei, dar și de personalitatea inculpatului. Astfel, prin sentința judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 16 februarie 2017 Constantinov Adrian a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de un an

cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art.90 Cod Pena, instanța a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea de către Constantinov Adrian pe un termen de probă de un an.

Respectiv, anterior instanța de judecată i-a acordat posibilitatea lui Constantinov Adrian, de a se corecta și a demonstra că faptele comise au fost o întâmplare și o greșeală, fără izolarea lui de societate. Totuși s-a constatat că Constantinov Adrian nu a făcut careva concluzii pentru sine, nu a pășit pe calea corectării și reeducării săvârșind din nou o infracțiune intenționată, cu aplicarea violenței față de o persoană care se afla în exercițiul funcțiunii de ocrotire a ordinii publice și a ordinii de drept, manifestând astfel dispreț nu doar față de colaboratorul de poliție care i-a făcut observație pentru oprirea neregulamentară a mijlocului de transport, dar și față de întreaga ordine de drept.

Subsidiar, instanța de apel a menționat faptul că infracțiunea prevăzută la art.349 alin.(1¹) Cod penal, de săvârșirea căreia a fost recunoscut vinovat Constantinov Adrian este inserată în capitolul VII al Codului Penal - infracțiuni contra autorităților publice și a securității de stat.

Obiectul juridic al infracțiunilor ce fac parte din grupul menționat îl formează relațiile sociale cu privire la activitatea normală a autorităților publice și la securitatea de stat.

Astfel, reieșind din personalitatea și comportamentul inculpatului, instanța de apel a conchis că prima instanță eronat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea lui Constantinov Adrian va fi posibilă fără executarea pedepsei cu închisoarea.

La caz, ținând cont de faptul că, Constantinov Adrian nu a îndreptățit încrederea acordată de instanța de judecată, săvârșind o nouă infracțiune, cu aplicarea violenței, instanța de apel a concluzionat că corectarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea de societate, corespunzător anume această pedeapsă poate atinge scopul de corectare și reeducare.

5. Avocatul Ulinici Mihail în numele inculpatului, în temeiul pct.7) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar decizia instanței de apel și solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale invocă că, instanța de apel a stabilit inculpatului Constantinov Adrian o pedeapsă prea aspră, individualizată contrar prevederilor legale, circumstanțelor de fapt și personalității inculpatului.

Apărarea consideră pedeapsa aplicată de instanța de apel, ca fiind una cu adevărat aspră, în raport cu personalitatea inculpatului, o pedeapsă care nu urmărește restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, ba din contra pedeapsa cu închisoarea va cauza suferințe fizice și va aduce atingere demnității persoanei condamnate, o dată ce aceasta deja a conștientizat cele săvârșite, căindu-se sincer.

Avocatul atrage atenția că, pe perioada judecării prezentei cauze penale, Constantinov Adrian nu a comis nici o contravenție, a finisat studiile la Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testițeanu", Facultatea Stomatologie, cu o medie înaltă, fiind în prezent angajat în calitate de medic stomatolog în cadrul Clinicii stomatologice "MedDent", în baza ordinului de angajare din 02 august 2021.

Contrar celor invocate de instanța de apel, apărarea consideră pe deplin justificat că aplicarea în privința inculpatului a pedepsei cu închisoarea, nu va asigura corectarea acestuia, dar va duce la o răzvrătire față de societatea și sistemul de drept.

În argumentarea caracterului excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoarea,

instanța de apel a invocat doar faptul că, Constantinov Adrian nu a îndreptățit încrederea acordată de instanța de judecată, săvârșind o nouă infracțiune, însă apărarea consideră că acest argument a fost invocat de instanța de apel, fără a studia multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele prezentate care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei (pct. 11 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale).

Apărarea reține că, principalele elemente care urmau să fie luate în considerare de către instanța de apel pentru a-și exprima convingerea în legătură cu personalitatea inculpatului la individualizarea pedepsei se referă la:

- datele despre starea psihico-fizică a inculpatului, faptul că Constantinov Adrian se caracterizează ca fiind o persoană pozitivă, educată și activă social, fiind un membru valoros al societății;
- caracteristica socială a inculpatului până la săvârșirea infracțiunii, faptul că Constantinov Adrian provine dintr-o familie, a căror membri au toți studii superioare, mama fiind economistă iar tatăl activând în forțele militare; Constantinov Adrian dispune de capacități intelectuale înalte, finisând studiile la Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițeanu", Facultatea Stomatologie, cu o medie înaltă, fiind angajat în calitate de medic stomatolog în cadrul Clinicii stomatologice "MedDent"; faptul că nu dispune de antecedente penale nestinse;
- caracteristica inculpatului după comiterea infracțiunii și atitudinea acestuia față de fapta săvârșită, faptul că Constantinov Adrian și-a recunoscut pe deplin vinovăția în comiterea infracțiunii și s-a căit sincer de cele săvârșite și faptul că nu a provocat cu intenție vătămările corporale colaboratorului de poliție.

În această ordine de idei, având în vedere că antecedentul penal este stins, partea vătămată nu are pretenții față de inculpat, ținând cont că inculpatul are studii superioare, activând în calitate de medic stomatolog, apărarea consideră că prima instanță corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc fără a fi izolat de societate și privat de posibilitatea de a munci, considerând că ponderea cea mai mare în corectare și reeducare vor avea sensurile de terapie psihologică cu consilierii de probațiune, în cadrul unor programe speciale de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent și motivării spre schimbare.

Cu referire la apelul declarat de procuror împotriva sentinței, menționează că, acesta a fost depus tardiv cu depășirea termenului legal prevăzut de art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, or procurorul a recepționat sentința motivată în data de 24 februarie 2021, însă apelul a fost înregistrat abia în data de 16 martie 2021, cu depășirea termenului de 15 zile.

6. Asupra recursului prezintă referință procurorul care se pronunță pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, deoarece instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale aplicate. Totodată, acuzarea reține că apelul depus de procuror a fost înregistrat în cancelaria primei instanțe la data de 02.03.2021, adică în termenul prevăzut de art.402 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este

în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, se reține că, recurentul invocă temeiurile de casare prevăzute la art.427 alin.(1) pct.7), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când apelul a fost introdus tardiv și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal evidențiază că, în esență, criticele părții apărării se axează pe ideea că instanța de apel la caz a examinat apelul care a fost introdus tardiv, precum și că instanța de apel la caz neîntemeiat a exclus aplicarea prevederilor art.90 Cod penal – condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Însă, verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul conchide că acestea sunt neîntemeiate.

În primul rând, cu referire la temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.7) Cod de procedură penală, instanța de recurs reține că poziția apărării nu corespunde materialelor cauzei penale, or acuzatorul de stat a înregistrat în cancelaria Judecătorei Chișinău la data de 02 martie 2021, apelul împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 19 februarie 2021 (f.d.115), adică în termenul prevăzut de art.402 Cod de procedură penală.

În al doilea rând, cu referire la temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

La acest capitol Colegiul penal lărgit relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de

condițiile de viață ale familiei acestuia.

Luând ca bază aceste prevederi ale legii penale și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, de jure și de facto, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Aplicarea unei pedepse inechitabile poate avea drept consecință violarea drepturilor omului protejate de Convenția Europeană.

Colegiul penal remarcă aici că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit de împrejurările în care fapta a fost săvârșită, de urmările produse sau care urmau a se produce.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Instanța de judecată trebuie să se conducă de limitele pedepsei stabilite de sistemul dreptului penal, care sunt relativ determinate. Aceste pedepse sunt: minimum și maximum prevăzut de fiecare infracțiune în parte.

Astfel, lui Constantinov Adrian în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, instanța de apel i-a stabilit pedeapsa sub formă de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, adică în limitele prevăzute de lege și totodată, s-a luat în considerație faptul că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal lărgit consideră că, la aplicarea pedepsei inculpatului Constantinov Adrian pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 16 alin.(3), 61, 70, 75 Cod penal, totodată ținând cont și de faptul că, inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog sau medicului psihiatru, infracțiunea comisă se clasifică ca fiind mai puțin gravă, căința sinceră a inculpatului, studii superioare. Subsecvent, instanța de apel la stabilirea categoriei și limitei pedepsei, a ținut cont de circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului Constantinov Adrian, căruia anterior i-a fost acordată posibilitatea de a se corecta și a demonstra că faptele comise au fost o întâmplare, însă nu a făcut careva concluzii pentru sine.

Instanța de recurs reține că, prin sentința judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 16 februarie 2017 Constantinov Adrian a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de un an cu executarea pedepsei în penitenciar de

tip semiînchis. În temeiul art.90 Cod pena, instanța de apel a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea de către Constantinov Adrian pe un termen de probă de un an (f.d.33-34).

Astfel, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că, față de inculpat este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei prevăzute de lege - închisoare, care este una echitabilă, stabilită în limitele legii și direct proporțională cu gravitatea faptei comise.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii pedepsei închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe o perioadă de probațiune stabilit de instanța de judecată.

Pe cale de consecință, raportat la considerentele expuse supra, Colegiul penal remarcă faptul că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege pentru a demonstra că infracțiunea săvârșită este un incident în viața acesteia.

Prin urmare, în sensul legii, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța trebuie să dea o motivare suplimentară, din care considerente a concluzionat că inculpatul nu este rațional să execute real termenul pedepsei stabilite.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Respectiv, instanța de recurs apreciază că, modalitatea de executare aleasă și cuantumul pedepsei stabilite inculpatului, este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta săvârșită și urmările produse.

Subsidiar, Colegiul penal evidențiază că, corectarea inculpatului Constantinov Adrian va fi asigurată doar prin executarea reală a pedepsei închisorii, circumstanța dată fiind reținută sub aspectul aprecierii personalității inculpatului, care a acționat agresiv și violent conștientizând că atentează la relațiile sociale cu privire la activitatea normală a autorităților publice și la securitatea de stat, precum și în virtutea faptului că nu a îndreptățit încrederea acordată anterior de instanța de judecată, săvârșind o nouă infracțiune, cu aplicarea violenței. Deci, anume executarea reală a pedepsei închisorii răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, referitor la poziția apărării precum că inculpatul Constantinov Adrian se caracterizează ca o persoană pozitivă, educată, activă social, cu studii superioare și angajat în câmpul muncii, care poate fi corectat fără executarea reală a pedepsei, instanța de recurs relevă că în pofida abilităților descrise, ultimul urma să tragă careva concluzii pentru sine în rezultatul condamnării cu suspendarea prin sentința din 16 februarie 2017.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (f.d.127-136) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus

argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ulinici Mihail în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021, în cauza penală în privința inculpatului *Constantinov Adrian xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 06 mai 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie